

Türkiye İşçi Partisi Zonguldak İl Örgütünün Üçüncü Dönem Kongresi Yapıldı

7 Ocak 1968 Pazar günü yapılan kongrede: Genel sekreter Nihat Sargın, Tekirdağ millet vekili Kemal Nebioğlu, Konya millet vekili Yunus Koçak hazır bulundu.

Delegelerin salt çoğunluğu ile saat onda açılan kongre: T.İ.P. genel sekreteri Nihat Sargın, Divan Başkanlığına, Karabük

İlçe örgütü başkanı Mehmet Ardaç'ı ikinci başkanlığa ve İhami Kızılay'la Osman Sahilli'yi Divan katipliğine seçti.

Hazırlanan kongrecek kabul edilen gündem gereğince, daha sonra faaliyet raporunun okunmasına geçildi. Sekreter Yavuz Ünal tarafından okunan faaliyet raporunda: İl örgütünün çalışmaları ve diğer müesseselerle olan münasebetleri partimizin dayandığı emekçi sınıfının açısından eleştirildi. faaliyet raporu özetle şöyle bi

tiyordu. «Son olarak şunu söylemek isterizki: Bu kaç düzensiz bir avuç varlığının yararına çalışmak tadır. Otuzmilyon civarındaki emekçi halkımız bir yana iki milyon kadar olan mutlu azınlık bir yarımadır. Gerçek güç emekçi sınıfın elindedir. Fakat emekçilerin politik bilinci olmadığından her zaman varlıklı sınıfın partilerine oy vermişlerdir. Varlık

lı sınıf emekçileri hiç bir zaman düşünmemiştir. Biz kendi kendimizi düşünmek zorundayız.

Türkiye İşçi Partileri olarak; bu vatanın her karış toprağını diğerleri ile bir bütün sayar ve hiç bir yabancı devletin gölge düşürmesini istemeyiz. Ve kendi öz yurdunda, topraksız, evsiz, işsiz ve insan haysiyetine yaraş-

mayacak bir yaşayış seviyesi içinde olan emekçi halkımızın kendi sorunlarını bizzat kendilerinin çözümlenebileceğine inanıyoruz. Gerçeğin ta kendisi budur.

Bugünkü egemen sınıflar hiçbir ayırım gözetmaksızın dünyanın herhangi bir ülkesi ile egemenliğimizin ve emekçi halkımızın zararına bağlar ku-

rabillirler. İşte amerikan emperyalistleri bu yüzden ta içimize kadar girmişlerdir. Her şeyimiz onların kont rolü altındadır.

Bütün bunlara karşı bir tek silahımız var. O da oyumuz. Öylesine bir silahki ancak kendi sınıfımızın partisinde kullanarak gücünü gösterebiliriz.

Etrafımızda gördüğümüz her türlü eser işçinin alın terinin bir mahsulüdür kısaca her şeyi yapan, işleyen ve işletenler.. bileceğiz, yapacağız ve göreceğizki; En mükemmel şekilde devlet idare edecekler ve kimsenin hakkını kimsene yedirmeyeceklerdir.

İl Başkanı Maden İşçisi Hüsamettin Güven kendi hakkımızı kendimiz tesbit edeceğiz dedi

Yer altı ve yer üstü servetlerinin gavurlar tarafından kapatıldığını söyleyerek konuşmasını başlatan İl başkanımız Maden işçisi Hüsamettin Güven milyonlarca emekçi kani akıtarak kurtarmış olduğumuz bu vatana silahla giremeyenler para ile girmişlerdir.

İstiklal harbinizden sonra iş başına gelen varlıklı sınıf yabancıları kendi karları için vatanımıza davet etmiş ve en büyük ihaneti yapmıştır.

Bizim için en büyük değerler emek olduğunu söyleyen Hüsamettin Güven yıllardır dededen toruna miras kalan madencilik sonunda hayatlarında hiçbir değişiklik olmamıştır. Üretime doğrudan doğruya katkıda bulunan (Devamı 4 nü sahifede)

Genel Başkan Aybar'ın Basına demeci

Sevgili vatandaşlarım emekçi kardeşlerim;

Yürütülen mücadelede bu yıl bir adım daha atarak aziz vatanımızı, NATO'dan Amerikan üstlerinden, dış ve iç sömürücülerden kurtarmamızı anayasa'ya sahip çıkarak, emekçilerin kendi kendisi nin efendisi olduğu tam bağımsız, demokratik sosyalist Türkiye'yi bir an önce kurmanızı dilerim.

Kıbrıs'lı kardeşlerim Çözümü ancak NATO dışında bulunacak olan haklı davamızda başarıya ulaşmamızı üstlerinden arınmış, tarafsız, fedakar ve bağımsız bir Kıbrıs kurmanızı dilerim.

Yeni yılda hepimize başarılar, mutluluklar.

Saygılarımı sunarım,

Genel Sekreter Nihat Sargın Emekçi halkımızın tek kurtuluş yolu Sosyalizmdir dedi

Kongrede hazır bulunan Genel sekreter Nihat Sargın özellikle kalkınma meselemiz üzerinde durmuş ve Türkiye için kapitalizmle kalkınma yolunun kapandığını kurtuluş

savaşı ile emperyalizme karşı gelip onları yendiğimiz halde varlıklı sınıfın yönetimindeki emekçi halkımız, tekrar yabancı sermayedarların Emperyalist kucagina düştü.

Bizim kapitalist yolla kalkınmamıza imkan yoktur. Türkiye geri kalmış bir ülkedir. Ama şu rani muhakkak ki, bağım sızlığa yeni kavuşmuş Asya ve Afrika ülkeleri gibide değiliz. Onlardan ilerde ve onlardan ayrı bir yerdeyiz. Kurtuluş savaşından sonra sosyalizme geçilmediği için bu hale düştük.

Topraklarımızda Amerikan üsleri vardır. Bu üslerin her çeşit kontrolleri de onlara aittir. Hiç bir yetkili bu üsleri girememektedir.

Nato, ve Amerikan üsleri egemenliğimize gölge düşürmektedir. Biz Natoya ve Amerikan üslerine karşıyız ve onların yurdumuzdan çıkmasını istiyoruz. Dedi.

Konya Milletvekili Yunus Koçak, davalarımız halkın davası haline gelmiştir dedi

Kongremizde bir konuşma yapan Yunus Koçak, biz anayasayı savunuyoruz, karşıımızdakiler de bize değil (sesinde anayasaya karşı çıkmaktadırlar. Bu sene Türkiye bütçesi geçen seneki bütçeye nazaran % 13,9 arttığı halde, Milli Eğitim bütçesi %12,7 artmış. Hani anayasaya göre halkı okutmak devletin başta gelen görevidir. Buna karşılık Jandarma Genel Komutanlığının bütçesi %20 ve Emniyet genel müdür

lüğünün bütçesinde % 34 artmıştır. Demekki hukuk devleti olmaktan çıkarak polis devleti olmaya gidiyoruz.

Bugün T.İ.P. köye girmiştir. Halk tarafından benimsenmiştir. Biz bu işi bırakarak dahi, halkı rakırmayacaktır. Ve mutlaka yapılanların hesabını bizzat halk kendisi suçlulardan soracaktır. Onun için tek çıkar yolları anayasaya uygun hareket etmektedir. Dedi.

GER—ÇEK:

Nato'dan çekilmek Amerikayı kovmak lazımdır

HÜSAMETTİN GÜVEN

Sağcı, Kapitalist denen zengin sınıf son zamanlarda hayli telaşlı olduğu davranışlarıyla ortaya çıkmaktadır. Onların temel yapısı yalana, rüyâya ve iftiraya dayandığından, yalana, rüyâya ve iftirayla hayatîyetlerini sürdürebileceklerini sanmaktadırlar.

Haibuki; emekçi büyük halk kitleleri her geçen gün durumu kavramakta, arkasındaki Amerikan oyununu sezmekte, bu soygun ve sömürü düzenine son vermek için Türkiye İşçi Partisi saflarında birleşmektedir.

Maden ocaklarındaki işçi, köydeki çiftçi ve aydan sınıf teşhisini koymuştur. Bu teşhis sonucu olarakda çürümüş ve kokuşmuş iğrenç kapitalizmi tasfiye etmek kararını milletçe vermiştir.

Artık Türkiye İşçi Partisine yapılan iftiralar geri tepmektedir. Halk iyi biliyor ki, Türkiye İşçi Partisinin sesi kendi sesidir. Bu ses Türk toplumunun asırlık sesidir. Toprak sahibi olmak, ev, bark sahibi olmak, iş gücü sahibi olmak ve kula kul olmamak, milletçe hür yaşamak. Türkiye İşçi Partisinin temel felsefesi budur. Halkımızda işte bunu biliyor.

Karıyla sulanmış bu toprakların bir kısmının üzerine yabancı milletin gölge düşürmesine tahammülü yoktur. Bu milletimizin değişmez idealidir.

Nato denen ittifak bağlarıyla Türk Milleti'nin bağımsızlığına etki yapacak bir ittifakın içinde olmak artık halkımız için bir zul addedilmektedir. İkili anlaşmalarla yurdumuzun askeri üs olarak Amerika tarafından kullanılmasına müsaade edenler ve devam ettirenler vatan ihaneti içinde olduklarını da bilmektedir. Uyanan halk bir gün hükümet edenlerin ihanetlerine DUR diyecektir.

Tekrar ediyoruz. Emekçi halkımız iktidara gelene kadar üslerin Amerikaya verilmesinde hiç bir rolü olmayan Adalet Partisi hükümeti aklını başına alsın ve zamana gelmişken NATO'dan çekilsin. Ve de Amerikayı yurdumuzdan kovsun. Akıl halde sorumluluktan kurtulabilecek.

Sınıf farkı yok öyle mi?

Şö bizim mahalli EKL radyosunun sık sık dinlediğimiz anonslarından birisinden öğrendiğimize göre; muhtelif iş yerlerinde ilerde çalıştırılmak üzere adı geçen müesseseler tarafından bir cıracık kursa teşekkül ettirilmiş ve bura ya orta okula hâlen devam eden ilk okul mezunları arasında seçme ile 50 öğrenci alınacakmış. Ve istihbar ettiğimize göre, şu ana kadar 500 öğrenci cıracık olmak üzere müracaat etmiş bulunuyor.

Şimdi lütfen dikkat ediniz.

Öğrenime başlayacak kursa kaç mühendis, kaç mimar, kaç doktor, kaç şef çocuğu müracaat etmiştir. Cevap hile...

Ve başka türlüde düşünülmez. Zira işçilerin

Kendi kalemlelerinden

Ulustan Kazyağı sıkıntısı için sesler

Efendim Ulus kazasının da Kazyağı parakende satış fiyatları artmaktadır. Bir teneke kazyağı 35-40 lira arasına satılmaktadır. Kaymakama çıkarız Kaymakam der ki ben karışmam. Belediye reisine çıkarız o da der ben karışmam. Vay bizim gibi fakir köylünün haline. Ulus kazası çökmüş vaziyette.

Kardeşim akşam köye dönerim elimde kaz şişesi boş gelir. Evime çık sam çıra yok, ormana git sam çıraya, ormancılar koymaz. Evin üstünden tahta sükerim evimde çıra diye yakarım, o da kıvılcım saçar. Her an için köylü vatandaş tehlikeyle akfeder, bütün esnaf fakir fukarayı sömürmeye kalkıştılar.

Ağa köylüden bir emekçi.

kaderi kolay, kolay değişmes.

Nasıl ki; o çocukların babalarına, öteki çocukların babaları devamlı hükmetmiş, onların çocuklarında istikbalde, işçi çocuklarına aynı şekilde hükmedeceklerdir.

Zannediliyor ki, boynuzlu, boynuzsuz daima dürtükleyebilecektir.

ve zannediliyor ki, bu zavallı sınıf, ilalebet airtında ağa, başında bey taşıyacaktır.

Ve zannediliyor ki kas

ten aç bırakılmış midelerden, boş bırakılmış beyinlerden nur topu gibi neticeler doğmayacaktır.

Ve zannediliyor ki, sırtı bağıyor diye, horozun kafası uçurulunca sabah daha geç olacaktır.

Tabiat hükmünü nasıl vakti saatinde infaz ediyorsa, tarihin akışında mecrasındaki yerine en ufak bir rötör yapmadan varacaktır. VE EMEKÇİLER SEÇİMLE MECLİSE GİRECEKTİR.

Köylü Milletimizin Efendisi

Zavallının yerden bitme damı var
Güne karşı kağıttan bir camı var
Ağzımızda efendim namı var
Milletin efendisi işte bu

Kara kışta kar dökülen bir çatı
Hayvanların ahırudur alt katı
Burada da yoktur rahat fırsatı
Milletin efendisi işte bu

Yağ çıkarır bal çıkarır yiyemez
Bayramda da yeni bir şey giyemez
O derdini kimselere diyemez
Milletin efendisi işte bu

Vergi verir, asker verir yol verir
Kazancını saklamadan bol verir
Harbe gider, gövde bacak kol verir
Milletin efendisi işte bu

Zavallının duyulmadı hiç ahı
Bilmem nedir bu vatanda günahı
Ağarmadı gitti baht-i siyahı
MİLLETİN EFENDİSİ İŞTE BU.

İhsan Baran

Kime, niçin oy verdiğini bileceksin Sendikacılara ihtar!...

Herkese bildiği gibi yurdumuzda iki çeşit iş yeri vardır. Biri devlete ait diğeri de şahıslara ait birine Devlet teşebbüsü öbürüne özel teşebbüs denir. Şimdi oturup bir gözle düşünelim. Bir iş kanunu vardır ve bu kanunun işçiye sağladığı haklar vardır. Bu haklar şahıslara ait iş yerlerinde mi yoksa devlete ait iş yerlerinde mi? İşçi yararı mı kullanılır? Yani işçi özel teşebbüste çalışırken mi kendini daha çok güvende içinde duyar? Toplu Sözleşmeler hangisinde daha çok hak sağlar ve hangisi sağlanan hakları uygular? Hangisinde daha çok yömüye alır? (Söz konusu olan kalifiye işçi de işli normal işçi yömüyesidir.) Sözü kısası, işçi kardeş! sen devlete ait iş yerinde mi yoksa şahıslara ait iş yerinde mi çalışmak istersin?

Elimizi vicdanımıza koyarsak bütün sorunların cevabında devlet teşebbüsleri galip çıkacaktır. Oy-saki iktidardaki ADALET PARTİSİ özel teşebbüsü savunan; memleketin bütün imkanlarını özel teşebbüsün önüne cömertçe serren, ve onu cömertçe besleyen, devlet teşebbüslerini de dahi onun çöplüğü haline getiren bir partidir. Dua edelim ki Türkiyede devlet teşebbüslerini satın alacak kadar büyük sermayedarlar yok. Yoksa Devlet teşebbüslerini şahıslara devretmek yani satmak Adalet Partisi programında yazılıdır.

İşçi kardeş! istemişsin ki Zonguldak maden ocakları haraç—mezat satılsın ve sen devlet yerine şahısların ocaklarında çalışasın? İstemezsin değil mi? Ama garip bir durum var ortada. Adalet Partisi senin oylarıyla geldi iktidara. Hem de özel teşebbüsü savunarak. Bu işte bir yanlışlık bir teralık görmüyormusun? Bir yandan Kömür işletmeleri devletin elinde kalsın diyorsun öbür yandan şahıslara satılmalıdır diyen partiye oy veriyorsun.

Kime oy vermemiz gerektiğini yeniden bir gözle düşünelim iyi olacak. Ne dersin? Bak Türkiye İşçi Partisi devletçiliği savunuyor. Hemde özel teşebbüs

hüs yararına çalışan bu işçilerin söz ve karar sahibi olacağı halde, işçilerden yana bir devletçiliği..

TÜRK KÖYLÜSÜ

O topraktan öğrenip

Kitapsız bilendir.

Hoca Nasrettin gibi ağlayan

Bayburtlu Zihni gibi gülerdir

Ferhat'dır

Kerem'dir

Ve Keloglan'dır.

Yol görünür onun garip sesine

Analar, babalar umudu keser

Kahpe felek onu eder oyunu

Çarşambayı sel alır.

Bir yar sever

El alır.

Kanadı kırılır

Çöllerde kalır.

Ölmeden mezara koyarlar onu.

O «Yunusu biçaredir

baştan ayağa yaredir.»

Ağu içen an yerine

Fakat bir kere bir dert anlayan düşmesin önlerine

Ve bir kere vakt erişip

gayri yeter

demesinler

Ve bir kere dediler mi

«İsrafil sürunu urur

mahlukat yerinde durur»

Toprağın nabızı başlar

Onun nabızlarında atmağa

Ne kendi nefisini korur

ne düşman kayırır.

(dağları yırtıp ayırır

Kayaları delip yol ayırır abı hayat akıtmağa)

BU ÜLKE

Mehmetin eli kömürde

Mehmetçinin eli kanda

Ateple kanla söndürüldü

Sarı gapkalılar grevi

Zonguldak kömür ocaklarında

Adam olur bu ülke

Adam olacak elbet

Temmuz dağlarında bir bölük kar gibi güldükçe

grev gözcüsü kızlar

Ve yattıkça kömür ocaklarında

Mehmetin erkek ölüsü

Adam olur bu ülke

Olacak elbet

İşçi davalarına eğilin yoksa sizleri işçi düşmanı ilân edeceğiz!..

Sendikacılar; emekçilerin önemli davalarından olan bir sorun üzerine dikkatinizi çekmek isteriz. Çünkü:

a) İşçilerin ürettikleri maddelerden bütün toplumun faydalanması için işverenin bu maddeleri nasıl satışa arz ettiğini takip etmek.

b) İşçileri kurulu düzen içinde yaşatmak.

c) İşçilerin sosyal (yatacak, yiyecek, giyecek, ulaştırma, eğlence) haklarını korumak.

d) İşçilerin, toplum şartlarına göre; işverenden almak istedikleri haklar varsa, bunları teferruatlı olarak incelemek ve işverenden anlaşmalarla alıp işçilere verilmesini temin etmek.

İnanıyoruz ki.. Bütün bunlar bizim kadar sizin de yerine getirilmesi için çaba sarf etmeniz gereken işçi meseleleridir.

Fakat.. Bugün Zonguldak'ta işçi arkadaşların arasında arzuhalcilerin ve tefecilerin şahsi çıkarlarına alet olan, kendini satmış menfaatçi uçaklar vardır.

Yerin altında 700 metre derinlikte sekiz saat on iki saat kömür tozu yutarak malak yerlerde millet için kömür çıkartmak isteyen işçi arkadaşlar; alından gelen kömürün altında kalarak, kanca ke serken arabaların arasında sıkışarak vs.. Şekilde elini, ayağını veya vücudunun her hangi bir parçasını kaybetmektedirler

Ondan sonra, hastahane de daha gözünü açar açmaz, köyde evinde istirahat ederken, arabada, trende gidip gelirken, yedi kat yerin dibinde çalışırken, pavyonda otururken, vs.. Yerlerde hep tefecilerle ve üç kâğıtçılardan adamları karşısına dikilip aklınca kandırabilmek için arkadaşları, davası bize ver diye rahatsız etmektedirler

Sebebi gayet basittir. Kızlara maruz kalan işçiler işverenden tazminat (Kan Parası) alma hakkına

sahiptirler. İş kanunu, Toplu Sözleşme, ve Yargıtay maddelerinde işçilerin bu hakkı açık olarak gösterilmiştir. Fakat işçi arkadaşların bu haklarını alabilmeleri için mahkeme kapılarında uğraşacak vakitleri yoktur. Bundan dolayı arzuhalcilerin ve tefecilerin adamlarına inanıp vekâletname ve (yüzde elli, yüzde otuz, yüzde yetmiş gibi...) ücret mukaveleleri yapmaktadırlar. Dolayısıyla dava sonunda hakkını alamamakta ve derdine çare bulamama için avukatlık ve E.K.I. Muhasibesinin kapılarını açındırmaktadırlar. (Ve ellerindeki üç beş kuruşuda böyle harcamaktadırlar. Bir de yetmiyormuş gibi müracaat ettiği kapılarda «sen hakkını almışsın» diye yüz geri edilmektedirler.

Hatta tefecilerin bazıları paraların bir kısmını bozdurup büyük bir kesekâğıdına, bütün ve tutarı fazla olan paraları küçük bir kesekâğıdına koyarak, keyiflene, keyiflene işçi arkadaşın önüne sürüyorlarmış. Sonra «Büyükünü mü alırsın?» diye soruyorlarmış. İçinde daha çok para var zanneden işçi büyük kesekâğıdını alınca kabbahaların gultmekte lermiş. (Kendilerini haklı gösterebilmek için «İşte biz adama böyle torbayla para kazandırırız» diye yalan söylüyorlarmış.

Sendikacılar, işte sizin de bilgin kadar üzerine düşen vazife; işçi arkadaşları bu sahtekarların elinden kurtarmaktır. Çünkü, yukarıda işah edilen (d) maddesine göre İŞÇİ BÖYLE İSTEMEKTEDİR. BU BİR EMİRDİR. BUNU BİR ÇARE BULMAK MECBURİYETİNDESİNİZ.

Öyleyse, Sendikacılar bir «SENDİKA HUKUK SERVİSİ» kurmak mecburiyetindedirler. Bu servise çalıştırılmak üzere E.K.I. de olduğu gibi iki üç

(Devamı 4 ncü sahede)

T.i.P. Milletvekili Nebioğlu, emekçiler mecliste çoğunluk olunca, sefaletten kurtulacağız, dedi

Maden ocaklarında günde on saatten fazla çalışan maden işçileri 15 il ra yevmiye alırlarken, 3500 lira maaşlı mebusların zam istediklerini emekçi halkımızın her geçen gün biraz daha ızdırıp içinde kaldığını, bütün bunların [düzelebilmesi için emekçilerin çok sayıda millet vekilini meclise sokmaları gerektiğini anlata-

rak sözlerini özetli şöyle bağladı:

Senelerden beri sosyal adaletten bahsedilir ve bu bahsedilen şey bir türlü gelmez. (Çünkü sosyal adaletli isteyenler mecliste çoğunlukta değildir. Bunu ne Adalet partisi ne C.H.P. ve ne de diğerleri getirebilirler. Bunu biz yani bizat emekçiler yapacaktır dedi.

il başkanı

(Baştarafı 1 nci sahifede) maden işçisinin teri, kanı ve canı sömürülmüştür.

Çalışan, geçinmeye muhtaç, çalışmadan kazananlar milyonları vurmak tadır. Zonguldaktan senelerden beri millet vekilleri gönderiyoruz bunlardan

hangisi dönüştü maden ocaklarına girdi hangisi köye döndü. Gidenler emekçi sınıfından değil zengin sınıftandı, bunun için kendilerine çalıştılar. Biz kendi göbeğimizi kendimiz keseceğiz, kendi hakkımızı kendimiz tesbit edeceğiz dedi.

Türkiye işçi Partisinde görev Taksimi

7 OCAK 1968 Pazar günü yapılan II Örgütünün kongresinde, seçilen arkadaşlar ve yaptıkları görev taksimi aşağıya çıkarılmıştır. Kendilerine başarılar dileriz.

II Başkanı :	Hüsamettin Güven	İşçi
Sekreter :	Yavuz Ünal	"
Sayman :	A. Hamdi Dinler	Mimar
Üye :	Sabutay Alimnimoğlu	İşçi
Üye :	Seyfettin Aktaş	"
Üye :	Ahmet Şerifoğlu	"
Üye :	Muhittin Kurt	"
Üye :	Yusuf Çebi	"
Üye :	Mehmet Sevindi	"

Toplumcu Düşüncenin
Anadolu'daki gür ses:
«Sömürücülüğe Karşı SAVAŞ»
3. Yılına girdi
Sayısı 50 kuruş
P.K. 80 — TRABZON

Abone Olunuz

Abone Bulunuz

Vay... Halimize

Elvanpazarcık köyünden gelmiş, «yolumuz yok, yasıtımız yok, telefonumuz yok» deyip duruyordu. Yoi, köylerine yayan yapıldak tam bir saat çekirmiş. Bir hasta, bir doğuracak gelin olmaya görün, vay haline elvan pazarcıklının. Bir sodye yaparlarmış hemen ve güçlü kuvvetli delikanlılar tutup hasta [kimseyi yola iletirlermiş. Karakoldan mı nerden bir telefon çekerlermiş Zonguldak gebrine. Takaslar Elli liradan aşağı ne gelirler ne de giderlermiş. Parası olmayanın vay haline. Borç harç, artık ne yaparsa yapsın.

Bakmışlar, ilallah demişler ama ne yapsınlar, bir dertlerini dinleyen, derman olan yok ki.

«Hangi partiye oy verir köyünüz dedim. hangisini tutarsınız?»

«Adalet, dedi. Adalet dedi ama şikayeti adaletsizliktendi. Ve bu adaletsizliğin devleti idare edenlerden geldiğini bilmiyordun. Oturup kendisiyle şöyle bir hesap yaptık

Elvanpazarcık köyü 86 haneydi. Hane başına yılda, ortalama 35 lira vergi öderlerdi devlet babaya. Seksen altı ile otuz beş kaymeyi çarptın mı tam üç bin on lira tutardı ve bu onyediyılda tam 51170.00 lira demektir. On yedi yılda Elvanpazarcık köyünden Ellibir bin yüz yetmiş lira alan devlet baba, iki bin lira ya tutar, ya tutmaz bir çeşme yapmıştı yalnız.

Hesabı önüne serince gözleri açılıverdi Elvanpazarcıklının. «Yahu ben bu Demokrat hükümetini de Adalet hükümetini de bizden yana sanırdım dedi. Meğer bizi soymaktan başka işleri yokmuş. Almanya'ya gidenimiz maden de ciğerlerini tüketip tekaüde ayrılanlarımız biraz para gördüler de evlerini falan onardılar. Dur sen kardaş bu hesabı bizim köylülere göstereyim hele.» dedi.

Kırk bin köylümüz var bizim Türkiye'de köylümüz orduya Asker Devlete vergi insanlara yiyecek yetiştirir durmadan. Ve yarı aç yarı tok yaşar. Elvanpazarcıklı köylümüz

gibi bir gün bütün köylülerimiz uyanacak, kendilerinden yana olmayanlardan hesap soracaklardır.

Türkiye işçi partisi Köyü ve işçi bütün emekçileri saflarında toplayarak bir gün bu Zenginler iktidarına son verecektir. Köylüler işçiler ve tüm emekçiler her gün biraz daha anlıyorlar ki menfaatleri birleşmektedir. Bir

leşerek Türkiye İşçi Partisi saflarında iktidara devlet idaresine ağırlığını koydukları zaman kendi dertlerine kendileri çare bulacaklardır. Köylüden işçiden yana olmayanlar büyük uyanışın korkusunu şimdiden duyuyorlar. Duyunular bakalım.

Elvan pazarcık
Köyünden bir
Emekçi

ih t a r!..

Baştarafı 3 de ne avukat tutulsun. Bu avukatlar yalnızca sendikanın emrinde çalıştırılacak. Sendika işçi davalarını işçiden ücret almadan bu avukatlara gördürsün. Şimdi bunun işçilere faydalarını sıra ile yazalım:

a) İşçiler mahkeme kapılarında oyalandırılmıyacak.

b) İşçilerin hakları azaltıcı ve tefecilerle ceplerine girmeyecek.

c) İşçiler ayrıca davalarını gördürmek için avukat ücreti ödemekten kurtulacaklar.

d) Avukatlara aylık vermek için; davalar kazanıldıktan sonra mahkemenin takdir etmiş olduğu ve karşı taraftan alınan vekillik ücretinden faydalanılır. Ayrıca bunu diğer lüzum duyulursa sendika kasasından da faydalanılabilir. Fakat buna lüzum duyulacağını sanetmiyoruz.

Şimdi mesele iyice aydınlatılmış vaziyettedir.

EĞER BUNDAN SONRA DASENDİKACILAR «HUKUK SERVİSİ» Nİ KUR-

Dizgi, baskı

Bingöl Matbaası

Tel.2390 Zonguldak

Sahibi

Hüsamettin Güven

Sorumlu Müdür:

Ahmet Hamdi Dinler

—17 Ocak—1967

Sayı: 7 Fiyatı: 25 Kuruş

Yıllık Abone Fiyatı 6 TL.

MAYIP İŞÇİNİN SOYULMASINA—DOLANDIRILMASINA GÖZ YUMARLARSAN ONLARI İŞÇİ ARKADAŞLARI DOLANDIRILANLARA SATMAKLA SUÇ LAYIP—İŞÇİ DÜŞMANI İLAN EDECEĞİZ.

YAZAN AH YILMAZ

Dert nedir?

Memleketimizde yüz yıllardan beri devam edegelen bir düzen vardır. Bu düzen bir avuç varlıklı kişilerin yararına işler. Büyük emekçi kitlelerinin hesabına pek az bir şey düşer.

Bir avuç çıkarıcı, bu fakir memleketi çalışan insanların alın terini sömürerek en ileri memleketlerdeki insanlar gibi lüka içinde yaşarlar. Bu yapayışlarını sürdürebilmek içinde, siyasi iktidarı ellerinde tutmak, kendi yararlarına olarak kanunlar çıkarmak isterler. Şimdiye kadar bu çabalarında epey başarı kazanmışlardır. Bilinen partilerin hepsi seçimlerden önce binbir vaatlerle aldıkları reylerle meclise girerler fakat orada bu vaatlerini unutup kendi varlıklı sınıflarının yararına çalışırlar.

Halbuki Türkiye İşçi Partisi gerek meclis için de ve gerekse dışarda emekçi sınıfı bizzat müdahale eder ve ancak emekçiler meclis sıralarını çok sayıda mebusla doldururlarsa kendi yararlarına kanun çıkaracaklarını ve kendilerini gene ancak kendilerinin kurtarabileceklerini söyler.

Yani Türkiye İşçi Partisi emekçi halkımızdan kendisine rey vermesini yani İşçi Partisinin saflarını bizzat emekçiler doldurarak kendi haklarını kendilerinin müdafaa etmesini istemektedir.